

Sự khải thị thần thượng của Lời Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Êph. 1:5, 9; 2 Ti. 3:16; Gi. 6:63; 1 Ti. 1:4; 2 Cô. 13:14; Mat. 28:19

I. Sự khôi phục của Chúa không phải là một công tác Cơ Đốc tầm thường; sự khôi phục của Chúa là một điều sâu thẳm trong lòng của Đức Chúa Trời và đã được khải thị trong Lời của Ngài; sự hiểu biết và giải thích Kinh Thánh của chúng ta khác biệt so với giáo lý thần học truyền thống vì chúng ta quan tâm đến khát vọng của lòng Đức Chúa Trời, là điều mà Ngài đã tỏ bày cho chúng ta qua Lời—Êph. 1:5, 9; Phil. 2:13.

II. Chúng ta cần biết thể yếu của Lời Đức Chúa Trời:

A. “Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời hà hơi vào”—2 Ti. 3:16a:

1. Lời của Đức Chúa Trời là hơi thở thần thượng, là sự hà hơi của Đức Chúa Trời; sự phát ngôn của Đức Chúa Trời chính là sự hà hơi của Đức Chúa Trời.
2. Với Đức Chúa Trời, Lời là sự hà hơi của Đức Chúa Trời; với chúng ta, Lời là để chúng ta có thể nhận lãnh, có ích cho sự dạy dỗ, thuyết phục, sửa trị, và luyện tập trong sự công chính—c. 16b.

B. Lời của Đức Chúa Trời là sữa thuộc linh (1 Phi. 2:2), là bánh sự sống (Mat. 4:4; Phục. 8:3), là linh và là sự sống (Gi. 6:63).

C. Lời của Đức Chúa Trời là chính Christ; Đấng là hiện thân của chính Đức Chúa Trời—1:1:

1. Chúng ta không xem lời thành văn được viết trên giấy trắng mực đen là Đức Chúa Trời hằng sống.
2. Lời thành văn chứa đựng chính Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời này là Đấng Christ.

III. Có ba đường hướng lẽ thật trong sự khải thị thần thượng của Lời Đức Chúa Trời—đường hướng trung tâm, đường hướng các điểm phụ, và “các lá và nhánh”:

A. Đường hướng trung tâm bao gồm Lời (c. 1; 1 Gi. 1:1), Đức Chúa Trời Tam Nhất (Mat. 28:19; 2 Cô. 13:14), gia tể của Đức Chúa Trời (1 Ti. 1:4; Êph. 1:10; 3:9), Đấng Christ bao-hàm-tất-cả (Gi. 1:1, 14; 1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17), Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b; Công. 16:7; La. 8:9-11; 1 Cô. 12:13; Êph. 4:4), Thân thể Đấng Christ (1:22-23; 4:16) và Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2):

1. Trong mọi sự trình bày Kinh văn của chúng ta, đường hướng trung tâm này cần được làm cho nổi bật.
2. Chúng ta nên đặc biệt cẩn thận để không nhầm lẫn đường hướng trung tâm với đường hướng các điểm phụ.
3. Chúng ta tiếp nhận tất cả tín đồ theo tiêu chuẩn của đường hướng trung tâm, chứ không theo đường hướng các điểm phụ—La. 14:1.

- B. Đường hướng các điểm phụ bao gồm các lời tiên tri về Đấng Christ; các hình bóng Cựu Ước (Sáng. 2:7, 20-24; Xuất. 25; 1 Sử. 28:11); Hội thánh (phần bổ sung cho Thân thể Đấng Christ) (1 Cô. 1:2); và vương quốc, bao gồm ngai phán xét và tiệc cưới (2 Cô. 5:10; Mat. 22:2).
- C. Các lá và nhánh là những điểm khác trong Kinh Thánh hỗ trợ cho đường hướng trung tâm và đường hướng các điểm phụ:
 1. Những điểm này hoặc bày tỏ các đường hướng khác (các lá) hoặc làm ống dẫn cho sự cung ứng hữu cơ để các đường hướng khác hoạt động (các nhánh).
 2. Các lá và nhánh không bị giới hạn bởi đường lối chỉ định của Đức Chúa Trời, bao gồm bàn Chúa, sự quản trị Hội thánh địa phương, trùu đầu, giữ các ngày, và sự cất lên.
 3. Chúng ta cần các lá và nhánh, nhưng không nên bị chúng làm cho sao lãng.
 4. Chúng ta phải học cách áp dụng các lá và nhánh để giúp chúng ta tiến bộ trong đường hướng trung tâm của Lời Đức Chúa Trời, nhưng đừng bao giờ cho phép chúng trở thành đường hướng trung tâm của chúng ta.

IV. Chúng ta cần hiểu biết đúng đắn về năm lẽ thật trọng yếu trong sự khai thị của Lời Đức Chúa Trời:

- A. Gia tể của Đức Chúa Trời là sự quản trị, sắp xếp và kế hoạch của nhà Ngài—1 Ti. 1:4:
 1. Huyền nhiệm kín giấu trong Đức Chúa Trời là đạt được một Hội thánh hầu biểu lộ sự khôn ngoan của Ngài; huyền nhiệm này đã trở thành sự sắp xếp của Đức Chúa Trời, và sự sắp xếp của Ngài là gia tể và kế hoạch của Ngài—Êph. 3:9-11.
 2. Qua Giê-ru-sa-lem Mới, Đức Chúa Trời sẽ quy hướng mọi sự dưới quyền làm đầu trong Christ hầu cho vinh hiển của Đức Chúa Trời được biểu lộ đời đời; đây là gia tể của Đức Chúa Trời—1:9-11.
- B. Sự ban phát của Đức Chúa Trời được sản sinh ra từ gia tể của Đức Chúa Trời, đây là mục tiêu của gia tể Ngài:
 1. Sự ban phát của Đức Chúa Trời là để ban phát những điều phong phú không thể dò lường được của Christ trong sự vận hành của Đức Chúa Trời Tam Nhất cho chúng ta, những tín đồ trong Christ—3:8; 2 Cô. 13:14.
 2. Kết quả sự ban phát của Đức Chúa Trời là Hội thánh trở nên sự đầy đủ của Đấng Christ—Êph. 1:23.
- C. Lần đầu tiên Kinh Thánh đề cập cách rõ ràng về Đấng Tam Nhất Thần Thượng là trong Ma-thi-ơ 28:19:
 1. Cả Cha, Con và Linh đều là Đức Chúa Trời, một Đức Chúa Trời duy nhất—Êph. 4:6; Hê. 1:8; Công. 5:3-4.
 2. Cha, Con và Linh đồng hiện hữu từ đời đời đến đời đời—Ês. 9:5; Hê. 1:12; 7:3; 9:14.
 3. Cha, Con và Linh đồng ở trong nhau và không thể tách rời—Gi. 14:10-11, 26; 5:43; 15:26.
 4. Tất cả những gì Cha có là của Con, và tất cả những gì Con có đều được tiếp nhận bởi Linh—16:14-15.
 5. Con được gọi là Cha và đã trở thành Linh—Ês. 9:5; 1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17.
- D. Thần-nhân Jesus đã được hoài thai bởi Thánh Linh (Lu. 1:35; Mat. 1:18-20), do đó Ngài có yếu tố thần thượng, và Ngài đã được sinh ra bởi một trinh nữ, do đó Ngài có

yếu tố con người (cc. 21, 23); Ngài là Đức Chúa Trời trọn vẹn (La. 9:5; Côi. 2:9) và là một người toàn hảo (1 Ti. 2:5).

- E. Trong cả Chúa Jesus lẫn các tín đồ trong Christ, có một sự hoà quyện của yếu tố thần thượng và yếu tố con người mà không sản sinh yếu tố thứ ba—Mat. 1:18, 20-21, 23; Gi. 1:12-13; 1 Cô. 6:17.